

עלון שבועי נחלת שדה

חיזושי תורה בדרך הדרוש והאגדה על פרשת השבוע

מאת מחבר סדרת הספרים "נחלת שדה" על התורה והמועדים

ערש"ק פרשת חיי שרה תשע"ז שנה ג' גליון 112
לתגובות/הערות/דרשות והרצאות ניתן לפנות לטלפון – 050-4145482,
ניתן לקבל את העלון במייל chagitben@neto.net.il

הנושא: מצות הכנסת אורחים מסוגלת לבנים

וכאשר הולך האדם בדרכיו של הקב"ה, מוסר הקב"ה בידיו את מפתח העקרונות וזוכה לבנים.

כתב הגה"ק מבאטשאטש זי"ע ב"עזר מקודש" ועל השולחן ערוך אבן העזר סימן ס"ה) בטעם שהחופה פתוחה מכל צד, שיש בו רמז זכרון טוב ויקר לביתו של אברהם אבינו עליו השלום שהיה פתוח לד' רוחות העולם, ומזכיר שיקבלו עליהם שיהיה ביתם פתוח לרווחה מעין ביתו של אברהם אבינו, לאהוב גמילות חסדים. יעו"ש.

ויש לומר, שדוקא החופה רומזת לביתו של אברהם אבינו ולמצות הכנסת אורחים, שכתב בספה"ק קדושת לוי (ליקוטים דף קכ"ח) וז"ל: ולכך החתן בוכה בשעת החופה, כי הנשמה כשבאה על זה העולם יש לה צער על אשר ניתנה מעולם החדוה וששון ושמחה על זה העולם, ולכך האדם בשעה שיוצא מבטן אמו הוא בוכה, כי הנשמה בוכה על ביאתה על זה העולם, לכך בוכה החתן בשעת חופתו מחמת שהנשמות העתידים לבוא ממנו הם מעוררים אותו ועל ידי זה בוכה. עכ"ל.

משמע מדבריו הקדושים שבשעת החופה יורדות הנשמות העתידות להיוולד בעולם הזה על ידי החתן והכלה, וזה גורם לעורר את החתן לבכות. לפיכך החופה פתוחה לארבע צדדיה ומרמזת למצות הכנסת

מצונו במדרש תנחומא (פרשת כי תצא סי' ב') כי מצות הכנסת אורחים מסוגלת לבנים, וז"ל: ויש מצוות שמתן שכרה בנים, כמו שרה שאירחה את האורחים, ושונמית על שקיבלה את אלישע. ע"כ. וכ"כ רבינו בחיי בספרו כד הקמח (ערך אורחים) וז"ל: מצונו שמצוה הזאת של הכנסת אורחים, שהפרי שלה והשכר בעולם הזה הם הבנים, שכל הזהיר בה זוכה לבנים שכן מצונו באברהם אבינו וכו' וכן מצונו בשונמית וכו' ועל מידה זו שהיתה בשונמית היה שכרה א. תה שזכתה לבן והיה הבן נביא והוא חבוקוק. עכ"ד. ועי' בספר קב הישר (פרק י"ח) שהביא מעשה בזה מזמן גלות ספרד. וכן מסופר שפעם בא בעל התניא זי"ע אל רבו המגיד ממעזריטש זי"ע וביקש ממנו את ברכתו הקדושה לבן זכר. ענה לו המגיד: "במה יזכה נער – את אורחו" (תהילים קי"ט, ט'), דהיינו כיצד יזכה לנער, לבן – על ידי הכנסת אורחים.

ונראה לומר טעם בזה, שכתב השל"ה הקדוש (תורה שבכתב פרשת וירא בנר מצוה) שהמקיים מצות הכנסת אורחים, מקיים בזה מצות עשה של "והלכת בדרכיו", שהקב"ה מכניס אורחים בכל רגע, את כל אנשי העולם. יעו"ש. ואמרו חז"ל (תענית ב. מדרש תנחומא פרשת ויצא סימן ט"ז) שמפתח של עקרונות בידי הקב"ה.

אורחים של אברהם אבינו, ללמד כי הנשמות העתידות באות על ידי מצת הכנסת אורחים.

דרך נוספת שיש לומר, נאמר "זה ספר תולדות אדם" סופי תיבות תמ"ר, הבעש"ט אומר (הובא בספר הקדוש תורה אור פרשת בראשית דף ד.ו) שיש שני מיני צדיקים שאיננו משפיע מצדקתו לאחרים הוא בחינת "ארז" שאיננו עושה פירות. והשני המשפיע לאחרים ומחזירם למוטב ורבים השיב מעווין וגורם תשובה בעולם הוא בחינת "תמר" המצמיח פירות. יעו"ש. נמצא, כי הדומה במעשיו לתמר, נותן ומעניק לאחרים, הוא הזוכה ל"ספר תולדות אדם" – לבנים. ולכן סגולת מצות הכנסת אורחים, שעושה גמילות חסדים עם סובביו, יזכה אותו לבנים.

דבר זה נרמז בצורת החופה הפתוחה בארבע רוחותיה, ללמד את החתן והכלה, לבל יצטמצמו בחייהם הפרטיים, אלא יפנו ימינה ושמאלה, יעזרו לסובבים אותם, ועל ידי זה יזכו לבנים.

ובדרך נוספת יש לבאר, כתב בשער הגלגולים (הקדמה י') שהאב נותן לבן אור מקיף והאם נותנת לבן אור פנימי. יעו"ש. והיינו, האם על ידי שמקיימת "כל כבודה בת מלך פנימה" – מקבלת כח לתת אור פנימי לבן. לעומת זאת האב על ידי שמרביץ תורה ברבים מעניק ונותן לזולת, ניתן בו כח לתת אור מקיף לבן, וכך זוכים האב והאם לבנים.

משום כך מצות ציצית מסוגלת לבנים, בספר כרם חמד מביא סגולה בשם בעל תורת חסד, שבא אליו אישה שאין לה ילדים שיתפלל עליה, והוא אמר לה סגולה שתתפור טלית ותתן לבעלה שיכניס בזה את הציציות, ויתנו לו, לבעל תורת חסד, את הטלית וכאשר עשו כן נולד להם בן.

ונראה שהמקור לסגולה זו, הוא מקרא שכתוב "ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם", שעל ידי שיתנו ציצית יזכו לדורותם.

ויש להביא לזה מקור מהש"ס הגמרא בשבת (קיה:): אומרת, אמר ליה רב יוסף לרב יוסף בריה דרבה: אבוך, במאי זהיר טפי, אמר ליה בציצית. ומצינו אצל רבה במועד קטן (כח.) ששים מיני שכול היה לו בביתו, כנראה שבניו נפטרו, ולכן כדי לזכות לבנים הקפיד על מצות ציצית.

וכך כותב הרוקח (סוף פרשת שלח): מי שמבזה הציצית שאין לו לאדם, בניו ובנותיו מתים, שנאמר "גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים".

וגם לזה יש מקור טהור בש"ס, במסכת שבת (לב:): מובא: בעוון ביטול תורה בנים מתים, פליגי בה רבי מאיר ורבי יהודה, חד אמר בעוון מזוזה וחד אמר בעוון ציצית בשלמא למ"ד בעוון מזוזה דכתיב "וכתבתם על מזוזות ביתך" וכתוב בתריה "למען ירבו ימיכם וימי בניכם", אלא למ"ד בעוון ציצית מ"ט? א"ר כהנא ואיתימא שילא מרי דכתיב "גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים".

ממילא מרובה מידה טובה ממידת פורענות, לכן הנזהר במצות ציצית זוכה לבנים.

וכותב רבינו יוסף חיים בספרו בן יהודע עמ"ס בבא בתרא (ק"ט:): וז"ל: ידוע שמצות ציצית מסוגלת לבנים, לכן ארבע כנפות הם ובכל כנף יש כ"ו קשרים שהם מספר בן.

ולפי דרכינו יש לומר מדוע מצות ציצית מסוגלת לבנים, שכותב הבן איש חי (שנה ראשונה פרשת בראשית), שהציצית היא אור מקיף על האדם והנחש שהיה ערום אין לו אור מקיף ואור מקיף דוחה ומסלק אותו. יעו"ש. והיינו הציצית נותנת כח באב שיוכל להכניס לבן אור מקיף, ולכן מסוגלת היא לבנים.